

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Шумен, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н) в публично заседание на дванадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.
като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20213630201522 по описа за 2021 година

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 23-0000937 от 25.06.2021 г. на Директор на РД "Автомобилна администрация" гр. Варна, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 96г, ал.1 от ЗАП, на "П.М. „ООД, Булстат 837081068, гр. Шумен, представлявано от П.М., е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 7 а , ал.2 пр.3 от ЗАП.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно, като излага подробно доводите си за това в жалбата. В съдебно заседание, редовно призован не се явява, депозирана е писмена защита от процесуален представител.

За административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл. 61 от ЗАНН, в съдебно заседание не се явява представител.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във вр. с чл. 320 от НПК , поради което се явява процесуално допустима.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното: На 26.03.2021г.около 12,45 ч. в гр. Шумен, след приключване на комплексна проверка на документи относно транспортната дейност за периода от 01.07.20г. до 30.09.2020г., на превозвача"П.М. „ООД, Булстат 837081068, гр. Шумен представлявано от П.М., притежаващ лиценз на Общността №1486 за международен автомобилен превоз на товари, било установено следното нарушение, изразяващо се в това, че „на 24.08.2020 г. в гр. Шумен ул. "*****", превозвачът е осъществил международен обществен автомобилен превоз на товари с МПС кат. N3, марка „Рено“ с рег.№H8909BP, оборудвано с дигитален тахограф и водач Ж.К.И. ЕГН ***** , който не отговаря на изискванията за психологическа годност по смисъла на Наредба по чл. 152, ал.1, т.2 от ЗДВП. Водачът е притежавал удостоверение за психологическа годност №438124, валидно до 19.08.2020г. и до 22.03.2021г. няма издадено ново УПГ, видно от извършената справка в регистъра за „Психологически изследвания“. Превозът е извършен на основание CMR от 24.08.2020г и направена разпечатка с програма STD на предоставената на магнитен носител информация от картата на водача.“

На 26.03.2021г . бил съставен срещу дружеството АУАН серия А – 2020 №

289531, за нарушение на чл. 7 а, ал.2, пр.3 от ЗАП. Актът е бил съставен в присъствието на упълномощено лице, подписан и с възражение : „Не съм съгласен ,възраждам“.

Впоследствие дружеството - жалбоподател не се е възползвало от правото си да депозира писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт и материалите, съдържащи се в административно – наказателната преписка, административно-наказващият орган издал обжалваното наказателно постановление № 23-0000937 от 25.06.2021 г. на Директор на РО "Автомобилна администрация" гр. Варна, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 96г ал.1 от ЗАП на "П.М. „ООД, Булстат 837081068, гр. Шумен, представлявано от П.М., е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 7 а, ал.2 пр.3 от ЗАП.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждава от събрани по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания в съдебно заседание актосъставител. Съдът кредитира изцяло показанията на този свидетел, тъй като същите пресъздават това, което е непосредствено, като показанията му са логични, безпротиворечиви и няма индиция за тяхната заинтересованост. Показанията кореспондират със събраните писмени доказателства и за съда не съществува причина да не ги кредитира.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган директор в РД „АА“ длъжностно лице по чл. 92 ал.2 от ЗАП вр. чл. 189 ал.12 от ЗАП и чл. 47 , ал.2 от ЗАНН.В АУАН и впоследствие в НП, нарушението е описано пълно и ясно, като са били посочени всички елементи от обективната страна на състава му. Производството е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали ли е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. По отношение на субективната страна, доколкото е ангажирана отговорността на юридическо лице, в тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че предвидената в чл. 83 от ЗАНН имуществена отговорност на юридическо лице за неизпълнение на задължение към държавата или общините е обективна, безвиновна. Наказващият орган, при преценка дали е извършено нарушение не следва да взема предвид наличието или липсата на вина у нарушителя, нито да определя нейната форма. За налагане на имуществената санкция е необходимо само да се установи задължението на юридическото лице или едноличния търговец, което не е изпълнено, като не се търси виновно поведение на конкретно физическо лице.

В хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок. Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ всички минимално изискуеми по смисъла на чл. 42 от ЗАНН реквизити. В НП също се съдържат всички минимално изискуеми по силата на чл. 57 от ЗАНН реквизити. Описаното нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Съгласно чл. 7 а, ал.2 от ЗАП, лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24 е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7 ал.3 и чл. 12б ал.1 от този закон и чл. 152 ал.1 т.2 от ЗДВП .

Посочената за нарушена норма на чл.7а, ал.2 от ЗАП, задължава лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7 ал.3 и чл. 12б ал.1 от този закон и

чл. 152 ал.1 т.2 от ЗДВП .

С Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания са регламентирани изискванията за психологическа годност и условията и редът за провеждане на психологическите изследвания на водачите на автомобили за обществен превоз на пътници или товари. Психологическата годност се установява с психологическо изследване, чрез което се оценява състоянието на психологическите качества на изследваното лице и съответствието им с изискванията към съответната категория или професионална група и се прави прогноза с вероятностен характер за психологическата годност на лицето за съответната цел за определен период от време. Психологическо изследване завършва със заключение за психологическа годност. При положително заключение от психологическото изследване на лицето се издава "Удостоверение за психологическа годност", което е валидно за срок от три години от датата на неговото издаване.

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание 96г ал.1 от ЗАП съгласно който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв.

Въз основа на събраните доказателства, а именно записите на тахографа, снети от картата на водача Ж.К.И., безспорно се установява, че на 24.08.2020 г. е управлявал МПС кат. N3, марка „Рено“ с рег.№Н8909ВР. От приобщената по делото справка от Регистъра на психологическите изследвания на водачите, по безспорен начин се установява и обстоятелството, че към 24.08.20 г. Ж.К.И. е нямал валидно Удостоверение за психологическа годност, тъй като издаденото му такова е било валидно до 19.08.2020 г. Наказващият орган правилно е квалифицирал нарушение и е приложил съотносимата санкционна норма. Водачът е нямал валидно удостоверение за психологическа годност и към момента на извършване на справката – 22.03.2021 г.

Съдът намира възраженията за допуснато нарушение на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН за неоснователни, като приема, че в АУАН и НП нарушението е описано в достатъчно ясна степен, поради което не е допуснато нарушаване на правото на защита. В случая съдът намира, че по категоричен начин се установява, че превозвачът, притежаващ лиценз в Общността № 1486 за международен автомобилен превоз е осъществил международен обществен автомобилен превоз на товари с МПС кат. N3, марка „Рено“ с рег. №Н8909ВР, оборудвано с дигитален тахограф, като е допуснал на посочената в НП дата, водачът Ж.К.И. ЕГН***** , неотговарящ изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове, да управлява превозното .

Не се споделя изложеното възражение в писмената защита на жалбоподателя, че при издаване на свидетелството за управление, психологическата годност на водача е била съобразена, съгласно Директива 2006/126/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства и по този начин наложено изискване към българските водачи за по-строги минимални стандарти за психическа годност, ги поставя в по-неблагоприятно положение.

Директивата регламентира условията за издаване на свидетелства за управление на превозни средства, предвижда свидетелства за управление да не се издават или подновяват на кандидати или водачи, страдащи от психична заболявания, като определя минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозни средства, но не ограничава държавите да налагат по-строги стандарти. Директивата предвижда също създаването на унифициран образец и взаимното признаване на правоспособността между държавите-членки, и е транспонирана в ЗДВП, съгласно § 35, т. 3 от закона. Съгласно § 9 от Директивата, доказателство за наличие на съответствие на водачите на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или стоки с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство, следва да се предоставя, когато свидетелството се издава и периодично след това. По този начин редовният контрол, съгласно националните правила за съответствие с минималните стандарти цели да допринесе за свободното движение на хора, да избегне нарушаването на конкуренцията и по-добре да взема предвид специфичната отговорност на водачите на такива превозни средства. Съгласно Приложение III т. 4 от Директивата "Минимални изисквания за

физическа и психическа годност за управление на превозно средство", кандидатите преминават медицински преглед преди свидетелството за управление С да им бъде издадено за първи път и след това преминават периодични медицински прегледи, съгласно предвиденото в националното законодателство. Съобразявайки изложеното се налага извод, че няма пречка всяка държава-членка да налага допълнителни по-строги изисквания към водачите по отношение на времето на извършване на периодичния преглед. След съобразяване на Директивата и националното законодателство, съдът намира, че липсва противоречие между тях и не може да се приеме, че след като водачът има редовно издадено СУМПС за съответната категория, той е преминал успешно психологическо изследване, което удостоверява и психологическата му годност за целия срок на валидност на свидетелството. В наредба № 36 е предвидено, че удостоверение за психологическа годност е със срок на валидност 3 години и съответно 1 година за някои хипотези, при които свидетелството за управление е било отнето по административно-наказателен ред или водачите са лишени от право да управляват МПС на основание чл. 174 ал.2 ЗДВП и чл. 343г от НК, или водачът е навършил 65 г. възраст, които се отнасят и до професионалните шофьори. Съгласно нормата на чл. 51 ал.4 от ЗБЛД, срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории С, СЕ, С1, С1Е е 5г., поради което, законодателят изрично е направил разлика между психологическата годност при издаване на СУМПС и необходимостта водач на МПС, който извършва превоз на товари и пътници, да преминава през съответното психологическо изследване на всеки 3 години, /съответно 1 година/, за да има валидно удостоверение за психологическа годност.

Предвид изложеното съдът намира, че в процеса не се доказаха факти и обстоятелства, които биха обосновали становище на съда за различни правни изводи от тези на административно - наказващия орган. Въз основа на гореизложеното, съдът намира обжалваното наказателно постановление за правилно и законосъобразно и счита, че същото следва да бъде потвърдено изцяло, а жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Искането на АНО в съпроводителното писмо, за присъждане на възнаграждение за осъществено процесуално представителство, съдът намира за неоснователно, доколкото в проведеното с.з. административно наказващият орган не бил представляван от юрисконсулт.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0000937 от 25.06.2021 г. на Директор на РД "Автомобилна администрация" гр. Варна, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 96г ал.1 от ЗАП на "П.М. „ООД, Булстат 837081068, гр. Шумен, представлявано от П.М., е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 7 а, ал.2 пр.3 от ЗАП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Шумен, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____